

Bacheloruddannelsen i bioanalytisk diagnostik

Studerterrejse for studerende i praktik i 2 uger på plejehjem på modul 13

Læsevejledning: Studenterrejsen læses fra venstre mod højre, hvor de gule kasser kronologisk beskriver praktikforløbet for den studerende. Tekst i de grønne og røde kasser beskriver positive og henholdsvis negative oplevelser/følelser/vurderinger i løbet af praktikperioden.

På studiet har vi aldrig arbejdet med refleksion. Vi har sagt til vores undervisere, at det kan være relevant. På studiet har vi kun haft det få uger med kommunikation, og jeg synes vi mangler faglige redskaber til at kommunikerer f.eks. med demente patienter.

Denne form for praktik skal helt sikkert fortsætte, men under mere strukturerede rammer.

Vi lavede den afsluttende opgave på modul 13 med fokus på den diagnostiske samarbejdspartner og IPLS (Interprofessionel Læring og Samarbejde).

Jeg har fået meget viden om, hvordan det er at arbejde på et plejehjem efter denne praktik – jeg havde forestillet mig, at det var anderledes. En ide til praktikken er en mere fælles indgang til praktikken for alle, så alle har samme oplysninger, og ved hvad der forventes. Det gør ikke noget, at vi som studerende er på forskellige moduler. Men vi skal have informationer i god tid inden praktikken. Jo mere vi som studerende har tværfagligt inden vi er færdige, jo bedre i forhold til kommende samarbejde og kommunikation. Efter denne praktik har jeg mere fokus på kommunikation, f.eks. hvordan man taler med en dement.

Vi oplevede at nogle fra personalet spurgte "hvem er I?". Det kunne tyde på manglende information til personalet om vores praktik.

Til sidst underviste vi på plejehjemmet, hvor vi viste billeder af de bakterie-dykninger fra de steder på plejehjemmet, hvor vi havde podet for bakterier. Det var ikke for at være kontrollerende men oplysende.

Vi fik tilbagemeldinger om "hold fast, hvor er det godt, at I har været her". Personalet er f.eks. blevet opmærksomme på, at der ikke skal afkrydses at urinprøven er midtstråle-urin, når det ikke er tilfældet. Det betyder et falsk svar, og borgeren bliver måske fejlbehandlet. Skemaet til afkrydsning til urinprøvetagning er da også blevet ændret, så der nu kan afkrydses, at prøven ikke er taget efter forskriften – så laboratoriesvaret ikke bliver misvisende. Det var en god fornemmelse at kunne undervise personalet i noget, som jeg vidste noget om.

En dag besøgte de andre studerende på plejehjemmet os på vores praktiksted på Skejby Sygehus. Dertil havde vi lavet et lynkursus for assistentelever og sygeplejestuderende, hvor de så forskellen på antal bakterier i en urinprøve på køl og ikke på køl. De fik også lov til at prøve at tage blodprøver.

Vi talte om, at det med fordel kunne have mere ligeligt fordelt tidsmæssigt. De andre studerende sagde "Det er jo helt vildt det som I skal – det er jo ikke kun at tage blodprøver". Det gav dem en god forståelse for vores fag.

Det var ikke så lækkert. Men et vink om, hvordan det står til med de kendte hygiejnerregler.

Vi podede f.eks. på køleskabslåger.

Begge parter kan lære noget; eksempelvis at kvaliteten af urinprøve afhænger af at den kommer på køl med det samme, ellers stiger bakterieantallet hurtigt, og giver et forkert laboratoriesvar. Det gav anledning til refleksion i forhold til foranstaltninger på plejehjemmet i forhold til urinprøver. Hvis vi udelukkende havde siddet på studiet, havde vi ikke fundet ud af hvor svært det er at få en korrekt urinprøve.

Jeg havde nok forventet mig at vi fik stillet en opgave – i stedet for at vi bare fulgte de sygeplejestuderende. Det kunne f.eks. være en opgave om problemstilling med blærebetændelse. Brugen af plastikposer om vaskefade, der står hos den enkelte borger er vist helt overflødig.

Vi følte det som om, at vi skulle følge dem. Det var synd for dem, for de er jo selv studerende. Vi oplevede, at der manglede koordinering, og at der ikke var klare linjer. Vi havde en anden forventning til praktikken.

Vi startede vores praktik på plejehjemmet og fulgtes rundt med de sygeplejestuderende. Vi observerede med mikrobiologiske briller og undrede os f.eks. over, at de anvendte en pose over vaskebalje, for at det skulle være en ren procedure – hvilket det aldrig bliver!

Det er jo genialt at se i virkeligheden, hvorfor en urinprøve ikke kan tages korrekt. Det giver en stor forståelse. Man får også generelt en forståelse for andres opgaver – f.eks. at de brugte hele eftermiddagen på at dokumentere. Det giver en gensidig respekt for andres arbejde, og dermed bedre behandling af borgerne.

1-2 dage før vi startede i praktikken fik de sygeplejestuderende og sosueleverne på plejehjemmet besked om, at vi kom.

Den samlede praktik bestod af 2 ugers praktik på mikrobiologisk afdeling på Skejby Sygehus og 2 uger på plejehjem. Vi havde vist besked herom i 14 dage.

Men hvorfor bioanalysestudeende på et plejehjem? Der er også mange ældre på sygehus, og problematikkerne er de samme.

På modul 13 valgte jeg en praktikplads på et plejehjem. Det er første gang, der er bioanalytikerstuderende på plejehjem.

Jeg synes det er et fint tidspunkt at prøve noget nyt.